

Sygn. akt II K 441/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 maja 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Chojnacka Kucharska

Protokolant Grzegorz Kosowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Marzanny Siemaszko

po rozpoznaniu w dniu 08.05.2014r.

s p r a w y **P. G.**

syna M.i G.zd. S.

urodzonego dnia (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 7 marca 2014r. w J. woj. (...) wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 108,69 grama oraz znaczną ilość substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 31,10 grama w postaci metamfetaminy w ilości 42,71 grama jak również substancji psychotropowej w postaci klonazempamu w ilości 60 tabletek o masie 0,15 grama każda

to jest o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonego **P. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 62 ust. 1 w zw. ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **P. G.** nawiązkę w wysokości 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz (...) w J. z przeznaczeniem na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii;

III. na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego **P. G.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazach Drz 284/14 oraz Drz 288/14 i zarządza zniszczenie;

IV. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **P. G.** przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazie Drz 286/14;

V. na mocy art. 230 § 2 k.p.k. zwraca oskarżonemu **P. G.** dowody rzeczowe w postaci notesów i telefonu opisanych szczegółowo w wykazach Drz 285/14 i Drz 287/14;

VI. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego **P. G.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt. II K 441/14

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 marca 2014 r. w mieszkaniu oskarżonego P. G. położonego w J. przy ulicy (...) funkcjonariusze Policji przeprowadzili przeszukanie. W jego efekcie ujawniono, że oskarżony posiadał wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych tj. 108,69 grama ziela konopi innych niż włókniste, 31,10 grama amfetaminy, 42,71 grama metamfetaminy i klonazepam w ilości 60 sztuk tabletek każda po 0,15 grama.

Dowód : - wyjaśnienia oskarżonego P. G. k. 28-29, k. 44, k. 51v., k. 246-246v., częściowo k. 195,

- protokół przeszukania k. 4-8,
- protokół użycia wagi k. 21, k. 23,
- protokół użycia testera narkotykowego k. 20, k. 22,
- opinia k. 121-125, k. 142-144
- notatka urzędowa k. 1.

Oskarżony P. G. ma 32 lata. Przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej utrzymywał się z prac dorywczych uzyskując dochody na poziomie 1 000 zł. – 2 000 zł. miesięcznie. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci, na które są zasądzone alimenty w łącznej kwocie 800 zł. Oskarżony był uprzednio karany.

Dowód : - dane osobowo – poznawcze oskarżonego k. 246,

- dane o karalności k. 33-34,
- odpis wyroku k. 231.

Oskarżony P. G. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu w zakresie posiadania wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii 108,69 grama ziela konopi innych niż włókniste, 31,10 grama amfetaminy, 42,71 grama metamfetaminy. Nie przyznał się do posiadania wbrew przepisom ustawy tabletek klonazepam w ilości 60 sztuk, każda po 0,15 grama (k. 28-29, k. 44, k. 51v., k. 195). Wyjaśnił, że jest uzależniony od środków odurzających i substancji psychotropowych, substancje te posiadał dla siebie, nie udzielał ich innym osobom. Wyjaśnił, że kupił jednorazowo większą ilość, by uzyskać niższą cenę. Podał, że pali marihuanę codziennie – , zażywa dziennie amfetaminę. Zaprzeczył, by nielegalnie pozyskał i posiadał tabletki C.. Wyjaśnił, że około rok, dwa lata temu otrzymał od lekarza receptę na ten lek, był wtedy w ciągu narkotykowym. Leki te zakupił legalnie.

Składając wyjaśnienia przed Sądem (k. 246-246v.) oskarżony przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu. Co do zasady podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Zakwestionował swoje wyjaśnienia jedynie w tej części, w której nie przyznał się do posiadania wbrew przepisom ustawy tabletek C.. Wyjaśnił, że tabletki te kupił na ulicy, nie dostał recepty na nie.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego P. G., w których przyznał się on w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługują na uznanie za wiarygodne. O posiadaniu przez oskarżonego środków psychotropowych świadczą dowody w postaci protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych, protokołów użycia wagi, protokołów użycia testera narkotykowego i opinii z zakresu badań fizykochemicznych oraz notatki urzędowej, z których to dowodów wynika,

że znalezione w mieszkaniu oskarżonego substancje to 108,69 grama ziela konopi innych niż włókniste, 31,10 grama amfetaminy, 42,71 grama metamfetaminy i klonazepam w ilości 60 sztuk tabletek każda po 0,15 grama. Tym samym, powyższe dowody należało uznać za wiarygodne. Wiarygodnymi są także wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazał na uzależnienie od substancji psychoaktywnych, co koresponduje z opinią sądowo – psychiatryczną wskazującą na uzależnienie oskarżonego od tego rodzaju substancji oraz kwestionariuszem zawierającym informacje o uzależnieniu oskarżonego.

Oczywistym jest, iż dla przypisania oskarżonemu odpowiedzialności karnej za posiadanie środków odurzających i substancji psychotropowych wbrew przepisom ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii koniecznym jest ustalenie, iż określona substancja jest środkiem odurzającym lub substancją psychotropową i jest ona zamieszczona w wykazach stanowiących załączniki do w/w ustawy pod nr 1 i 2 (art. 4 pkt 25 i 26 ustawy). Z opinii pisemnej z zakresu badań fizykochemicznych wynika jednoznacznie, że substancje roślinne zbadano pod kątem oznaczenia ilościowego, zawartości procentowej delta – 9 - THC i stwierdzono, iż zawartość procentowa delta – 9 – THC w suchej masie ziela jest większa niż 0,2 %, co oznacza, iż substancje te stanowią zagrożenie narkotyczne. Zgodnie bowiem z ustawą dozwolona jest uprawa, a tym samym posiadanie, konopi posiadającej minimalną ilość żywicy oraz zawierającej poniżej 0,2 % delta – 9 – THC w suchej masie ziela. Substancje o wadze 108,69 g to ziele konopi innych niż włókniste, których posiadanie wbrew przepisom ustawy jest zabronione. Podobnie wobec treści opinii z zakresu badań fizykochemicznych należy ocenić badanie pozostałych substancji tj. 31,10 grama amfetaminy, 42,71 grama metamfetaminy i klonazepam w ilości 60 sztuk tabletek każda po 0,15 grama które, jak wskazano kategorycznie w opinii, są substancjami psychotropowymi w świetle cyt. pow. ustawy. Okoliczności te w świetle opinii biegłego nie mogą budzić żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu, wobec wymowy powyższych dowodów i ich oceny, nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony P. G. posiadał w dniu 7 marca 2014r. znaczne ilości środków odurzających i substancji psychotropowych. Przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego i piśmiennictwie, iż „znaczna ilość” w rozumieniu ustawy to taka ilość, która jest w stanie zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych (vide: wyrok SN z dn. 01.03.2006r., II K 47/05, OSNKW 2006, z. 6, poz. 57, postanowienie SN z dnia 01.02.2007r., III KK 257/06, OSNKW 2007, poz. 339, postanowienie SN z dnia 07.02.2007r., III KK 245/06, OSNKW 2007, poz. 387, wyrok SN z dnia 10.06.2008r., III KK 30/08, Prok. i Pr. 2008, nr 12, poz.18, postanowienie SN z dnia 23.09.2009r., I KZP 10/09, OSNKW 2009, nr 10, poz. 84). Przy czym ilość ta będzie różna w zależności od rodzaju środka. Przy ocenie, czy ilość narkotyku jest znaczna winno się więc uwzględniać nie tylko masę wagową narkotyku ale też rodzaj narkotyku i liczbę osób, która może być jednorazowo odurzona narkotykiem. Przyjmuje się, iż jeden gram ziela konopi innych niż włókniste daje możliwość jednokrotnego odurzenia się dziesięciu osób, zatem w niniejszej sprawie jest to liczba około 1 000 osób zdolnych do odurzenia tym środkiem odurzającym. Udzielanie tego środka odurzającego odbywa się często w porcjach 0,5 grama, a porcja do bezpośredniego użytku w tzw. fifce wynosi 0,1g (vide: wyrok SA w Lublinie z dnia 22.01.2008r., II Aka 300/07, LEX nr 399941). W sytuacji amfetaminy, metamfetaminy 0,1 grama stanowi jedną porcję zdolną do odurzenia jednej osoby, co w niniejszej sprawie oznacza możliwość odurzenia tymi substancjami około 700 osób (vide: wyrok SA w Krakowie z dnia 15.03.2007r., II Aka 182/06, LEX nr 281986). Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił zatem wszystkie znamiona czynu z art. 62 ust. 1 w zw. z ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Oskarżony był w pełni świadomy tego, iż substancje, których był w posiadaniu, są środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu Sąd kierował się treścią art. 115 § 2 kk biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonych szkód, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanym oskarżonemu czynem. Społeczna szkodliwość czynu oskarżonego, zdaniem Sądu, była znaczna, jednakże nie bardzo wysoka. Oskarżony posiadał takie ilości środków odurzających i psychotropowych, które nie przekraczały w zdecydowany sposób interpretację znamienia ustawy „znaczna ilość”. Dla ustalenia znamion czynu z art. 62 ust. 2 cyt. ustawy wystarczającym jest stwierdzenie, iż oskarżony posiadał tyle środków zdolnych do odurzenia, które są w stanie zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych. Oskarżony posiadał tyle w/w substancji, które

mogły zaspokoić potrzeby ponad tysiąca osób. Nie może pozostać obojętnym fakt, iż „znaczna ilość” w rozumieniu tego przepisu, to także ilość dotycząca możliwości odurzenia także kilkunastu tysięcy osób i więcej, co nie jest rzadkością. Wskazać przy tym należy, iż o stopniu społecznej szkodliwości decyduje nie tylko ilość posiadanych przez oskarżonego substancji narkotycznych, która wprawdzie była „znaczna” w rozumieniu cyt. Ustawy, jednak nie była bardzo duża. Istotne znaczenie dla oceny wagi czynu ma także rodzaj posiadanych przez oskarżonego substancji narkotycznych. Spośród substancji narkotycznych oskarżony posiadał najwięcej ziela konopi innych niż włókniste tzw. marihuanę, która spośród istniejących substancji narkotycznych na tzw. czarnym rynku jest najmniej szkodliwa dla zdrowia osób zażywających narkotyki i ma najmniejsze właściwości uzależniające. Ziele konopi innych niż włókniste nie było przy tym czystą substancją ale wymieszaną z inną substancją nie mającą właściwości narkotycznych, prawdopodobnie z tytoniem (k. 122 opinii). Ilość pozostałych substancji narkotycznych była zdecydowanie mniejsza. Dla oceny stopnia społecznej szkodliwości tego czynu nie może pozostać obojętne to, że czyn ten pozostaje w ścisłym związku z uzależnieniem oskarżonego. Oskarżony bowiem używa szkodliwie marihuany, metamfetaminy, amfetaminy jest od nich uzależniony. Środki te posiadał dla siebie i wyłącznie dlatego, że jest od tych substancji uzależniony. Brak jest dowodów przeciwnych podważających tę część wyjaśnień oskarżonego. Okoliczność tę pośrednio potwierdza to, że narkotyki nie były poporcjowane w małe dawki. Oskarżony pracował dorywczo, zarabiał do 2000 zł. miesięcznie, zdecydowaną większość dochodów przeznaczal na zakup narkotyków, dysonował więc środkami finansowymi na zakup takiej ilości narkotyków zwłaszcza, że nie płacił za nie całej sumy od razu. Stąd też nie można skutecznie podważyć prezentowanej przez niego linii obrony, że narkotyki zakupił dla siebie, a nie w celu dalszej odsprzedaży, czy nieodpłatnego zbycia. Z informacji pochodzących od certyfikowanego specjalisty leczenia uzależnień wynika, że oskarżony dobowo zażywał 5 gram amfetaminy, 1 gram metamfetaminy, 5 gram marihuany (kwestionariusz k. 136). Ilość posiadanych substancji narkotycznych, choć abstrakcyjnie pozwala na odurzenie się jednorazowe wielu osób, to w realiach niniejszej sprawy, skoro miała być spożytkowana wyłącznie przez oskarżonego, pozwalała oskarżonemu na odurzenie się około 20 razy na dobę, amfetamina około 6 razy na dobę, metamfetamina około 40 razy na dobę, a tabletki zawierające klonazepam około 15-20 razy na dobę.

Wina umyślna oskarżonego, zamiar bezpośredni nie budzi żadnych wątpliwości w świetle poczynionej powyżej oceny dowodów. Jednakże z uwagi na okoliczności wskazane powyżej, stopień winy oskarżonego nie jest nadmiernie wysoki. Czyn związany z posiadaniem substancji odurzających miał ścisły związek z uzależnieniem oskarżonego, a zamiarem oskarżonego było spożytkowanie w całości tych substancji, bowiem jest od nich uzależniony.

Przy wymiarze oskarżonemu kary, Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk.

Orzekając wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy, Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, w tym także rodzaj naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnych oraz stopień jego winy, okoliczności rzutujące na ocenę stopnia społecznej szkodliwości i winy. Sąd miał również na względzie, ustalając wymiar kar, dotychczasowy sposób życia oskarżonego. Oskarżony był bowiem wcześniej wielokrotnie karany, przy czym był karany jeden raz za posiadanie substancji narkotycznych wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Wyrokiem z dnia 27 września 2013r. (k. 231) za ten czyn wymierzono oskarżonemu karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wówczas oskarżony posiadał ponad dwukrotnie większą ilość tych substancji (234g. marihuany, 123g. amfetaminy, 13g. metamfetaminy). W tych okolicznościach Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopnia jego winy, uwzględnia przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze stawiane karze. Sąd miał na uwadze wymierzając karę także uzależnienie oskarżonego i zażywanie dobowo substancji psychoaktywnych w dużych ilościach. Okoliczność uzależnienia oskarżonego od środków odurzających i psychotropowych i związanego z tym używania ich w znacznych ilościach, wprawdzie pozostaje bez wpływu na ocenę prawną zachowania oskarżonego, o tyle już nie na wymiar kary (podobnie wyrok SA w Katowicach z dnia 04.10.2012r., sygn. akt II AKa 344/12, opubl. KZS 2013/1/107).

Na wymiar kary miała wpływ także postawa oskarżonego w trakcie procesu i przyznanie się w całości do zarzucanego mu czynu. W szczególności postawa oskarżonego jest istotna w kontekście jego przyznania się do posiadania wbrew przepisom ustawy 60 sztuk tabletek leku zawierającego klonazepam - leku stosowanego przy uzależnieniach, legalnie

funkcjonującego. Lek ten może być przepisany przez każdego lekarza, bez względu na specjalizację i jego wystawienie i realizacja recepty nie musi być odnotowana w systemach informatycznych NFZ (zapiski urzędowe k.242, k. 23). Tym samym bez przyznania się oskarżonego w tym zakresie, proces dowodzenia wejścia nielegalnie w posiadanie tego leku byłby istotnie skomplikowany, a wręcz w okolicznościach tej sprawy niemożliwy do udowodnienia. Wskazać natomiast należy, że Prokurator nie dostarczył żadnego dowodu na poparcie w tej części aktu oskarżenia i nie zweryfikował w żaden sposób linii obrony oskarżonego. W tych okolicznościach przyznanie się oskarżonego w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu nie mogło pozostawać bez wpływu na wymiar kary. Zważywszy na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, orzekane już uprzednio kary pozbawienia wolności, karalność za przestępstwo podobne, Sąd nie dopatrywał się po stronie oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej pozwalającej na orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Sąd orzekł wobec oskarżonego, w oparciu o treść art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, nawiązkę na rzecz (...) w J. z przeznaczeniem na cele związane z zapobieganiem i zwalczaniem narkomanii, której orzeczenie ma charakter fakultatywny. Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżony uzyskując dochody na wolności, mając świadomość swego uzależnienia, winien wesprzeć finansowo działalność podmiotu, który pomaga osobom uzależnionym takim jak oskarżony, w przełamaniu uzależnienia. Sąd określił wysokość nawiązki na kwotę 1 000 zł., która będzie kwotą realnie odczuwalną dla oskarżonego, adekwatną przy tym do stopnia społecznej szkodliwości czynu polegającego na posiadaniu substancji odurzających i stopnia zawinienia.

Jednocześnie z uwagi na to, że uznano za dowody rzeczowe środki odurzające i substancje psychotropowe należące do oskarżonego P. G. opisane szczegółowo w wykazie dowodów rzeczowych numer nr 286/14 i dowody te przekazano do dyspozycji Sądu, Sąd orzekł przepadek tych dowodów rzeczowych na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o treść art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii zarządzając jednocześnie ich zniszczenie, na co pozwala treść w/w przepisu. Jednocześnie wskazać należy, że powołany przepis pozwala na orzeczenie przepadku środka odurzającego lub substancji psychotropowej w razie skazania za przestępstwo z art. 62 w/w ustawy, tym samym zaistniały podstawy do orzeczenia przepadku dowodów rzeczowych. W części dyspozytywnej orzeczenia o przepadku przedmiotów co do zasady nie należy wskazywać sposobu jego wykonania, gdyż jest to antycypacja postępowania wykonawczego w fazie jurysdykcyjnej (vide: wyrok SA w Lublinie z dnia 10 lipca 2001 r., II AKa 130/01, OSA 2001, z. 12, poz. 86, wyrok SA w Katowicach z dnia 19 grudnia 2002 r., II AKa 446/02, Prok. i Pr. 2003, nr 10, poz. 8). Stosuje się tu bowiem przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, który reguluje sposób postępowania z dowodem rzeczowym, co do którego orzeczono przepadek. Inaczej natomiast rzecz się ma w sytuacji orzekania o dowodzie rzeczowym na podstawie Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Art. 70 ust. 2 niniejszej ustawy reguluje te kwestie w sposób jednoznaczny, pozwalając Sądowi przy orzeczeniu przepadku środka odurzającego, substancji psychotropowej orzec jednocześnie ich zniszczenie. Jest to przepis szczególny w stosunku do przepisów Kodeksu karnego wykonawczego, a tym samym orzeczenie zniszczenia środka odurzającego i substancji psychotropowej w wyroku jest dopuszczalne i w pełni uprawnione. Podobne stanowisko zostało wyrażone w Komentarzu do art. 70 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii autorstwa K. Ł. i A. M.. Sąd orzekł także przepadek dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo w wykazie Drz 286/14 jako służących do popełnienia przestępstwa, na co zezwala treść art. 44 § 2 kk oraz orzekł o zwrocie dowodów rzeczowych na rzecz oskarżonego w postaci notesów i telefonu jako, że stały się one zbędne dla dalszego postępowania.

Z uwagi na to, że oskarżony aktualnie nie uzyskuje żadnych dochodów, przebywa w jednostce penitencjarnej, stosownie do treści art. 624 § 1 kpk, Sąd zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych uznając, że ich uiszczenie byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.